

URZĄD PATENTOWY

F 23h 15/00

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20959.

Kl. 24 f, 7/01.

Jan Dedek
(Kunčice, Czechosłowacja).

Ruszt w szczególności do pieców kuchennych i pokojowych.

Zgłoszono 15 listopada 1932 r.

Udzielono 21 stycznia 1935 r.

Pierwszeństwo: 21 listopada 1931 r. (Czechosłowacja).

W dotychczas znanych piecach kuchennych i pokojowych w celu oczyszczenia szczelin między rusztowinami paleniska, trzeba było otworzyć drzwiczki, wskutek czego zimne powietrze wdzierало się do przestrzeni spalania, co miało ujemny wpływ na skutek użyteczny paleniska. W przeważnej liczbie przypadków musiało się w tego rodzaju paleniskach wyjmować pozostały na ruszcie popiół i żużel przez drzwiczki paleniskowe, co powodowało powstawanie znacznego pyłu, czemu szczególnie przy piecach pokojowych powinno się zapobiegać.

Dzięki niniejszemu wynalazkowi usuwa się powyżej wymienione wady, a to w ten sposób, iż ruszt jest umieszczony w ramie wahliwie, aby móc zrzucać powstały na

ruszcie popiół do popielnika, przyczem poniżej rusztu umieszczona jest przesuwna zębica, której wydłużone zęby wchodzą do podłużnych szczelin rusztu, aby szczeliny między rusztowinami można było czyścić podczas pracy paleniska.

Na rysunku przedstawiony jest schematycznie przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny ramy rusztu z drzwiczkami paleniska; fig. 2 — ruszt, dający się umieszczać w tejże ramie rusztowej; fig. 3 — widok zgóry ramy wraz z rusztem; fig. 4 — widok z boku ramy z rusztem przechylonym, a fig. 5 — szkic zestawienia rusztu, popielnika i konstrukcji żelaznej kuchni.

Ruszt 1, który jest wykonany jako zwyczajny ruszt ze szczelinami, posiada umie-

szczone zboku czopy 2, zapomocą których jest on osadzony we wgłębieniu 3 ramy 4.

Czopy 2 wystają w bok rusztu 1, przyczem części rusztu, znajdujące się po obydwóch ich stronach, posiadają różne ciężary. Dzięki temu ruszt będzie się samoczynnie przechylał na tę stronę, gdzie znajduje się większy ciężar; jak przedstawiono na fig. 4 — 5, będzie opadała wdół tylna część rusztu.

Aby w czasie palenia zapobiec temu przechylaniu się rusztu, utrzymuje się tę część rusztu, która jest cięższa, a więc w danym przypadku tylną część rusztu, w położeniu poziomem zapomocą podpórki. Podpórkę tę stanowi np. sztabka 6, która daje się przesuwac w prowadnicach 7 ramy 4 i jest połączona z drążkiem 8, zakończonym gałką 10 i wystającym przez przednią płytę 9 ramy. Jeżeli więc za gałkę tę 10 wyciąga się drążek 8 nazewnątrż, to przesuwa się sztabkę podpierającą 6 ku środkowi rusztu, wskutek czego pozbawiony podpory cięższy koniec rusztu staje się wolny, a ruszt może się wskutek tego przechylić, jak to wyjaśniono na fig. 4 — 5.

Na końcu rusztu 1, zwróconym ku przedniej płycie 9 względnie ku drzwiczkom 11, znajdują się nadlewy klinowe 5, poniżej których daje się przesuwac sztabka 6. Jeżeli wskutek tego ruszt 1 przez żuźle, powstałe na jego krawędziach, zostaje przytrzymany i z tego powodu z jego poziomego położenia wychylać się nie daje, natenczas po zupełnem wyciągnięciu drążka 8, sztabka 6 uderzy o nadlewy 5 i wskutek tego tę część rusztu nieco podniesie. Dzięki temu żuźel, znajdujący się na krawędziach rusztu zostaje przełamany, wskutek czego przytrzymywanie rusztu zostaje rozluźnione i ruszt może się przechylić wdół.

Poniżej rusztu znajduje się zębica przesuwna 12, której zęby 13 wchodzą do szczelin rusztu 1. Ta zębica 12 daje się również przesuwac zapomocą bocznych występów wzdłuż podłużnych prowadnic 14,

które znajdują się poniżej prowadnic 7. Na tylnym końcu ramy 4 biegnie prowadnica 14 wdół, dzięki czemu przy zupełnie wsuniętej zębicy zęby 13 wychodzą ze szczelin rusztu wdół, wskutek czego końce tychże zębów 13 nie leżą już w ogniu i są zabezpieczone przed przedwczesnem zużyciem. Zębica 12 jest przymocowana do drążka 16, który również wystaje przez płytę przednią 9 ramy i jest zaopatrzony na swym wolnym końcu w gałkę 17. W razie przesunięcia tej gałki posuwają się również zęby 13 zębicy 12 wzdłuż szczelin rusztu 1 i czyścą go w ten sposób.

Rama 4 wraz z rusztem 1 jest umieszczona, jak to wyjaśniono na fig. 1 i 5, w ten sposób, że rama 4 jest przymocowana do przedniej płyty 9, względnie jest wraz z nią z jednego kawałka odlana. Poniżej ramy w płycie przedniej znajduje się otwór 18, doprowadzający powietrze, wraz z klapą 19, a poniżej tejże umieszczony jest popielnik 20, który można wyjmować z pieca.

Ruszt, wykonany w powyższy sposób, daje się czyścić przy zamkniętych drzwiczkach 11, ponieważ zaś podczas tego czyszczenia wszelkie drzwiczki i klapy są zamknięte, pył nie może się więc dostać do pokoju. Powstały na ruszcie popiół usuwa się przed paleniem ponownem bez potrzeby otwierania drzwiczek, albowiem po zupełnem wyciągnięciu drążka 8 ruszt przechyla się niemal pionowo, wskutek czego popiół i żuźle wpadają do wsuniętego popielnika 20 fig. 5, dzięki czemu ewentualnie jeszcze żarzące się części nie mogą wypaść poza piec.

Oczywiście ruszt taki można zastosować nie tylko do kuchni, lecz także do każdego rodzaju pieców pokojowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ruszt w szczególności do pieców kuchennych i pokojowych, znamieny tem, że jest zapomocą czopów (2), znajdują-

cych się z boku, osadzony wahlwie w ramie (4) rusztu, aby można było leżący na ruszcie popiół względnie żużel zrzucić bez otwierania drzwiczek do popielnika (20).

2. Ruszt według zastrz. 1, znamieny tem, że części rusztu, znajdujące się po obydwóch stronach osi, posiadają różny ciężar, w celu umożliwienia samoczynnego przechylania się rusztu.

3. Ruszt według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że cięższa część rusztu jest utrzymana w pozycji poziomej zapomocą przesuwnej podpórki (6).

4. Ruszt według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że na jego dolnej części umieszczone są nadlewy klinowe (15), które umożliwiają podniesienie rusztu z jego poziomego położenia w celu wyłamania żużlu, powstałego ewentualnie na krawędziach rusztu.

5. Ruszt według zastrz. 1 — 4, zna-

mienny tem, że poniżej rusztu (1) znajduje się przesuwna zębica (12), której zęby (13) wchodzą do szczelin rusztu, aby można je było czyścić z zewnątrz.

6. Ruszt według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że prowadnica (14) zębicy (12) opada na końcu ramy wdół, aby zęby (13) zębicy (12) wychodziły z obrębu szczelin rusztu i nie niszczyły się bez potrzeby.

7. Ruszt według zastrz. 1 — 6, znamieny tem, że podpórka (6) jak również i zębica (12) są zaopatrzone w wystające z pieca drążki (8 i 16), dzięki czemu podpórkę (6) i zębicę (12) można wprawiać w ruch z zewnątrz.

Jan Dedek.
Zastępca: M. Goldwasser,
adwokat.

Fig. 1.

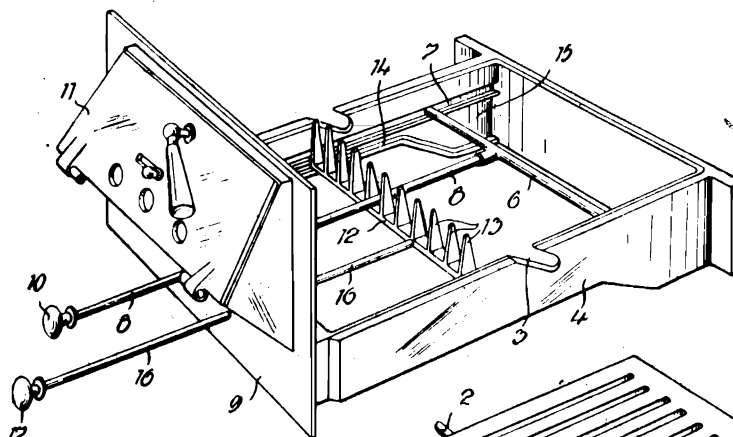

Fig. 2.

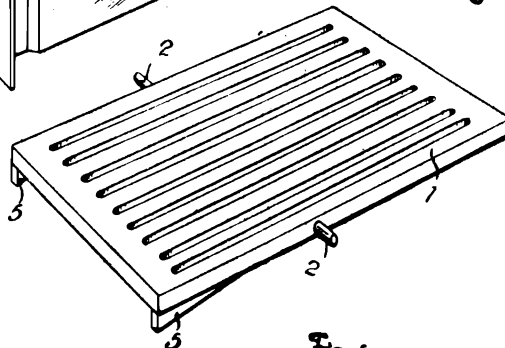

Fig. 3.

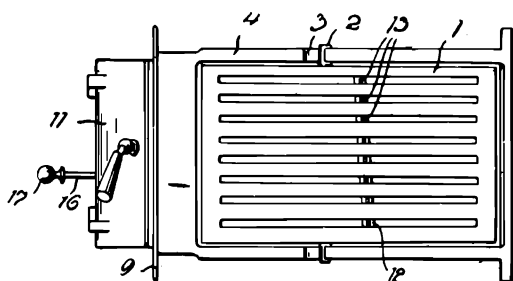

Fig. 4.

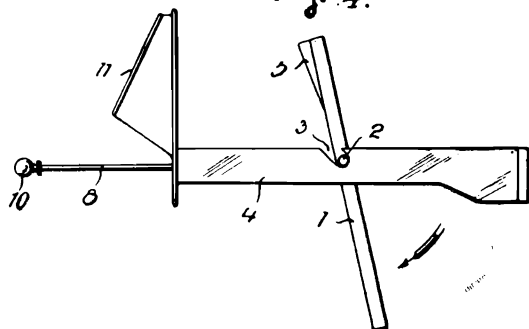

Fig. 5.

